

KATEDRÁLNY INFOLIST

25. – 31.7.2011

Liturgický kalendár:

Pondelok	25.7.	Sv. Jakuba, apoštola	<i>Sviatok</i>
Utorok	26.7.	Sv. Joachima a Anny, rodičov Panny Márie	<i>Spomienka</i>
Streda	27.7.	Sv. Gorazda a spoločníkov	<i>Spomienka</i>
Piatok	29.7.	Sv. Marty	<i>Spomienka</i>
Sobota	30.7.	Sv. Petra Chryzológa, biskupa a uč. Cirkvi Bl. Zdenky Schelingovej, panny a mučenice	<i>Lub. spom.</i>
Nedeľa	24.7.	17. NEDEĽA V OBDOBÍ „CEZ ROK“	

**UPOZORŇUJEME,
ŽE POČAS MESIACOV JÚL A AUGUST
SVATÉ OMŠE V SOBOTU O 8.30 NEBUDÚ!**

POZVÁNKY:

Farnosť Banská Bystrica – Mesto a Nadácia Jána Cikkera pozývajú na **Koncert k 100. výročiu narodenia Jána Cikkera** ktorý sa uskutoční **28.7.2011 o 19.00 hod. v kostole Nanebovzatia Panny Márie (farský)**. Vstupné je dobrovoľné.

Program:

Janusz Olejniczak – klavír (Poľsko)
Štátny komorný orchester Žilina
Leoš Svárovský - dirigent (ČR)

Ján Cikker / Antonín Dvořák

Rímskokatolícke farnosti mesta Banská Bystrica, kresťanské cirkvi v Banskej Bystrici a Mesto Banská Bystrica vás pozývajú na ekumenickú pobožnosť z príležitosti 250. výročia najväčšieho mestského požiaru 18. storočia v Európe, pri ktorom vyhorela Banská Bystrica.

Pobožnosť sa uskutoční **vo farskom kostole Nanebovzatia Panny Márie, vo štvrtok 4. augusta 2011 o 17.00 hod.**

Symbolická spomienka na najväčší mestský požiar 18. storočia v Európe, pri ktorom vyhorela Banská Bystrica. Program sa koná pri príležitosti 250. výročia tejto tragickkej udalosti.

BYSTRICA V PLAMENŔOCH

ŽIVOT VO FARNOSTI

- **Sviatostné manželstvo** si 16. júla vyslúžili: Benjamin Garel a Katarína Molnárová.
- **V Nádeji na vzkriesenie** sme vypravovali Annu Kováčikovú (81 r.)
- V uplynulom týždni darovali **na kvety**: bohuznáma 100 €; **na dvere kostola**: bohuznáma 50 €, bohuznáma vdova 10 €, bohuznámy 10 €, bohuznáma 50 €, bohuznáma 100 €, bohuznámy veriaci 30 €
K 17. júlu sa na dvere vyzbieralo 4.565 €. Ostáva nám vyzbierať ešte 2.635 €.
Za všetky finančné dary vyslovujeme úprimné Pán Boh zaplatť.

SVÄTÁ OMŠA (42.)

LITURGICKÉ SLÁVENIE EUCHARISTIE (25. časť)

PRIEBEH SLÁVENIA – LITURGIJA EUCHARISTIE (2.)

Príprava obetných darov (I.)

Obetný sprievod (prinášanie obetných darov)

„Je chváľitebné, keď veriaci sami prinášajú chlieb a víno. Kňaz alebo diakon ich prevezme na vhodnom mieste. Potom sa kladú na oltár s predpísanými modlitbami. Hoci chlieb a víno, určené na bohoslužbu, veriaci už neprinášajú zo svojho ako kedysi, jednako obrad prinášania týchto darov si zachováva duchovnú silu a význam“ (*Všeobecné smernice Rímskeho misála*).

Aj Omšový poriadok hovorí o „*daroch, určených pre potreby Cirkvi a chudobných*“, ktoré sa u nás robievajú vo forme zbierok, či už finančných, ale aj materiálnych.

Spev na ofertórium

Sprievod s obetnými darmi doprevádza spev. Volá sa ofertórium. Spev sa začína už po liturgii slova (po modlitbe veriacich) a končí sa, keď sa dary položia na oltár. Teda pri umývaní rúk kňaza už má organ prestať, aby celebrant mohol predniesť výzvu *Modlite sa, bratia...*

Spev ofertória patrí medzi procesiové spevy, a preto má mať tie vlastnosti, ako úvodný spev alebo spev na prijímanie. Možno spievať antifónu s príslušným žalmom. U nás vo všeobecnosti prichádzajú do úvahy vyznačené piesne z JKS. Pri tejto omšovej časti nie je však spev predpísaný. Môže byť aj posvätné ticho. Aj to má svoj význam, lebo vtedy celebrant hovorí modlitby na prípravu obetných darov nahlas a vy, ktorí ste prítomní, môžete zvolať: *Zvelebený Boh naveky*.

Príprava darov

Kňaz pri oltári prevezme od posluhujúceho paténu s chlebom, drží ju trochu zdvihnutú nad oltárom a hovorí:

„Dobrorečíme ti, Bože, Pane svetov, že sme z tvojej štedrosti prijali tento chlieb. Obetujeme ho tebe ako plod zeme a práce ľudských rúk, aby sa nám stal chlebom života.“

Ak nespievame, zvoláme: *Zvelebený Boh naveky!*

Po tejto modlitbe kňaz položí paténu (obetnú misku) na oltár. Potom na boku oltára kňaz (alebo diakon) naleje do kalicha víno a trocha vody, pričom potichu hovorí:

„Tajomstvo tejto vody a vína nech nás spojí s božstvom Ježiša Krista, ktorý láskavo prijal našu ľudskú prirodzenosť.“

„Naleje trochu vody“. Ide tu o veľmi dávnu kresťanskú tradíciu, ktorú spomína už sv. Justín (+ 165) vo svojej Apológii I, 67. Predpokladá sa, že tak robil aj Pán Ježiš pri Poslednej večeri. Priliat' trošku vody do vína je zvykom aj teraz na hostinách v južných krajoch. Tento obrad sa nachádza vo všetkých liturgiách okrem arménskej. Obrad má symbolický význam, ktorý vyjadruje sprevádzajúca modlitba. Modlitba hovorí o posvätnéj výmene. Ježiš prijal na seba ľudskú prirodzenosť, aby nám daroval účasť na svojej božskej prirodzenosti. Vtelením Božieho Syna sa stalo možným zbožstvenie človeka. Víno tu predstavuje prirodzenosť božskú, Krista, a voda prirodzenosť ľudskú, človeka. Tá malá kvapka vody, to je naša ľudská nepatrnosť, ktorá sa zmieša v ušľachtilom víne božskej prirodzenosti. Táto modlitba je vzatá z Veronského sakramentára (Leoniánum), ktorý pochádza zo 6. storočia (ba niektoré jeho vrstvy sú ešte staršieho dáta). Modlitba je z kolekty omše vo dne na Narodenie Pána.

Kňaz drží kalich trochu pozdvihnutý nad oltárom a modlí sa:

„Dobrorečíme ti, Bože, Pane svetov, že sme z tvojej štedrosti prijali toto víno. Obetujeme ho tebe ako plod viniča a práce ľudských rúk, aby sa nám stalo duchovným nápojom.“

Opäť zvoláme: *Zvelebený Boh naveky!*

Kňaz sa po položení kalicha na korporál hlboko sklonený potichu modlí:

„Prijmi nás, Bože, v duchu pokorných a v srdci skrúšených a naša dnešná obeta nech nájde zalúbenie v tvojich očiach.“

Kňaz hovorí túto modlitbu v množnom čísle. Kňaz a ľud sú tu zjednotení s obetnými darmi. Táto modlitba je teda výrazom, zjednotením obetných darov s obetou veriacich, ktorí prinášajú sami seba na obetu a s obetou kňaza, ktorý tiež aj seba prináša na obetu.

(Pokračovanie nabadúce)